

Arrest

nr. 215 126 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOURGEOIS
Avenue Cardinal Mercier 82
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 21 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 27 november 2018, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 8 januari 2019.

Gezien de beschikking van 27 november 2018 met toepassing van artikel 39/62.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 19 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten. U werd op 5 oktober 1986 geboren in Labe (Guinee). Op 23 november 2008 huwde u met T.S.D. en verhuisde u met hem naar de hoofdstad Conakry (Guinee). Samen kregen jullie twee kinderen: S. (m, °08.02.2013) en H. (v, °18.03.2016). Uw ouders en uw jongere broer (22 jaar) wonen in Labe. U hebt geen zussen.

Uw echtgenoot groeide op in Ziguinchor (Senegal) als zoon van een Guineese handelaar. Uw schoonmoeder was diens vierde vrouw en had Senegalese roots. Haar ouders verhuisden destijds van Lelouna (Guinee) naar Ziguinchor, waar uw schoonmoeder werd geboren. Uw echtgenoot bleef met zijn moeder in Ziguinchor (Senegal) wonen, voltooide zijn universitaire studies aan de 'Université Cheikh Anta Diop' in Dakar (Senegal) en verhuisde vervolgens naar Conakry (Guinee) waar hij als boekhouder werkte.

U was naar eigen zeggen gekant tegen de praktijk van vrouwelijke genitale verminking (hierna VGV) en wilde niet dat uw dochter besneden zou worden. Uw oudere zus zou zijn overleden als gevolg van VGV en zelf stelt u tot op heden last te hebben van de psychologische en fysieke gevolgen van VGV. U sprak er met uw echtgenoot over toen jullie dochter enkele maanden oud was maar hij stelde dat hij niets kon beginnen tegen zijn familie en dat VGV een vrouwenzaak was. Ook bij uw eigen moeder vond u geen steun. Tenslotte sprak u een vriendin aan met wiens hulp u zonder medeweten van uw echtgenoot en uw familie het land verliet. Uw twee minderjarige kinderen reisden met u mee.

U vertrok op 14 augustus 2016 uit Guinee en reisde per vliegtuig naar België via Senegal en een ander, u onbekend, land. Op 20 september 2016 diende u in België een asielaanvraag in. U vreest dat bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst uw dochter buiten uw wil om VGV zou ondergaan.

Ter ondersteuning van uw identiteit en asielrelaas legt u uw eigen geboorteakte en de geboorteakten van uw echtgenoot en kinderen; uw huwelijksakte alsook een uittreksel ervan; twee medische attesten betreffende uw eigen VGV (type 2) (dd. 23.09.2016); drie medische attesten die aantonen dat uw dochter geen VGV onderging (dd. 23.09.2016 en 23.05.2017); een verklaring op eer van GAMS (dd. 25.10.2016); een psychologisch attest opgemaakt door een psychologe van GAMS (dd. 26.06.2017); een aantal documenten betreffende uw landeigendom in Conakry; twee kopieën van een krantenartikel over VGV in Guinee waarin ook uw naam wordt genoemd (+ mailverkeer hierover); en een algemeen rapport over VGV in Guinee, neer. U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw reisweg

. B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het is de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten om uw dochter te beschermen tegen VGV (CGVS p. 9) en beweert dat u zonder medeweten van uw echtgenoot en uw familie het land verliet (CGVS p. 7; p. 9). Er zijn echter een aantal elementen in uw dossier die de geloofwaardigheid van deze verklaring danig ondermijnen.

U liet na bij aankomst in België onmiddellijk asiel aan te vragen.

U reisde legaal naar België. Het is opvallend dat u exact op de vervalddag van uw Schengenvisum (geldig van 22.08.2016 tot 20.09.2016, visuminformatie toegevoegd aan administratief dossier) asiel hebt aangevraagd. U stelt zelf dat u reeds midden augustus (Verklaring DVZ, punt 37) in België aankwam. U vroeg dus meer dan een maand na aankomst pas asiel aan.

U verklaart dat u geen contact meer hebt gehad met uw echtgenoot en dat u niet weet of hij al dan niet op de hoogte is van uw verblijf in België (CGVS p. 9). Desondanks legt u tijdens het gehoor bij het CGVS toch jullie huwelijksakte alsook de geboorteakte van uw echtgenoot voor (CGVS p. 11). Uw enige verklaring is dat men u hier bij de DVZ niet naar vroeg (CGVS p.11). Dit klopt niet gezien u expliciet stelde geen documenten betreffende uw huwelijk te kunnen voorleggen omdat deze achter bleven bij uw echtgenoot (Verklaring DVZ punt 15a). Hiermee geconfronteerd roept u vertaalproblemen in en stelt u nogmaals dat men u niet naar uw huwelijksakte vroeg (CGVS p. 12). Deze verklaring kan niet overtuigen.

Dat u bij de DVZ geen enkel document betreffende uw echtgenoot of uw huwelijk neerlegt en stelt in het geheel geen contact meer met hem te hebben maar later zonder duidelijke verklaring toch een geboorteakte van uw echtgenoot en een huwelijksakte voorlegt, ondermijnt opnieuw uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien wordt opnieuw de geloofwaardigheid van uw bewering zonder medeweten van uw echtgenoot uw land van herkomst te hebben verlaten en sindsdien geen contact meer met hem te hebben gehad (CGVS p. 7; p. 9) ondermijnd, gezien het in die context niet aannemelijk is dat u überhaupt over de documenten van uw echtgenoot zou beschikken.

Bovenstaande verklaringen en conclusies getuigen van weinig medewerking aan uw asielprocedure en doen vermoeden dat u het CGVS geen zicht wenst te geven op de reële omstandigheden van uw vertrek en uw reisweg. In het bijzonder maakt u niet aannemelijk dat u zonder medeweten van uw echtgenoot uw land van herkomst zou hebben verlaten en dat u sindsdien geen contact meer met hem zou hebben gehad.

Nu op basis van uw verklaringen kan worden aangenomen dat uw echtgenoot wel op de hoogte is van uw vertrek en zelfs met u samenwerkt kan er ook worden van uitgegaan dat zowel u als uw echtgenoot de intentie hebben jullie dochter te beschermen tegen VGV en dat jullie zich samen tegen deze praktijk kunnen verzetten bij terugkeer naar uw land van herkomst.

In bovenstaand geval en gegeven de beschikbare informatie kan ook effectief verwacht worden dat jullie in staat zullen zijn jullie dochter te beschermen tegen VGV.

U verklaart op geen enkel moment dat uw echtgenoot voorstander van VGV zou zijn maar stelt dat hij hier weinig tegen kon doen aangezien hij geen beslissingsrecht had ten opzichte van zijn familie en VGV een vrouwenzaak is (CGVS p. 9-10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines dd. 06.05.2014, p. 15-20) blijkt echter dat in eerste plaats de ouders diegenen zijn die beslissen of een minderjarig meisje al dan niet wordt blootgesteld aan VGV en dat het risico op besnijdenis in hoofde van een minderjarig meisje voornamelijk afhankelijk is van socio-economische en demografische kenmerken van de ouders – hoewel de algemene prevalentie van VGV in Guinee weliswaar zeer hoog blijft.

Uit uw verklaringen blijkt een relatief hoog socio-economisch profiel. U verklaart dat uw echtgenoot zowel een Senegalese als een Guineese identiteitskaart heeft (CGVS p. 11). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (visuminformatie toegevoegd aan administratief dossier) blijkt dat uw echtgenoot bij geboorte de Guineese nationaliteit zou hebben gehad maar heden over de Senegalese nationaliteit beschikt. Vast staat dat hij zich vlot beweegt tussen beide landen. U stelt dat hij opgroeide in Zuiguinchor (Senegal), zijn universitaire studies aan de 'Université Cheikh Anta Diop' in Dakar (Senegal) voltooide en vervolgens naar Conakry (Guinee) verhuisde waar hij als boekhouder werkte. Iemand die universitair geschoold is, zich vlot over landsgrenzen heen beweegt en als boekhouder in de hoofdstad van het land werkt wordt geacht over een voldoende mate van autonomie en autoriteit te beschikken om zelf een beslissing te nemen over de VGV van zijn dochter(s).

Concluderend kan gesteld worden dat u het CGVS geen zicht geeft op uw reële situatie, met name betreffende het contact met uw echtgenoot. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw werkelijke profiel en het eventuele contact met uw familie kan niet genoeg benadrukt worden. Dit is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Bovendien blijkt uit uw verklaringen betreffende het socio-economisch profiel van uw echtgenoot dat jullie bij een eventuele terugkeer naar Guinee in staat zijn jullie dochter te beschermen tegen VGV. Bijgevolg kan geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden weerhouden.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande beoordeling en beslissing niet ombuigen, wel integendeel.

U legt vooreerst een aantal identiteitsdocumenten neer. Uw geboorte akte, de geboorte akte van uw echtgenoot en die van uw kinderen vormen louter een indicatie van jullie identiteit, hetgeen hier niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Op dezelfde manier vormt uw huwelijksakte louter een indicatie van uw huwelijk, hetgeen hier evenmin in twijfel wordt getrokken. Echter, het loutere feit dat u de geboorteakte van uw man en jullie huwelijksakte neerlegt ondermijnt zoals hierboven uiteengezet uw verklaring als zou u zonder zijn medeweten uw land van herkomst hebben verlaten en sindsdien geen contact meer met hem hebben gehad.

De diverse medische attesten die u neerlegt getuigt dat u een VGV type 2 onderging en dat uw dochter heden niet besneden is, hetgeen hier evenmin in twijfel wordt getrokken. De verklaring op eer die u via GAMS ondertekende onderstreept uw engagement tegen VGV, evenmin een element dat hier in twijfel wordt getrokken. Het psychologisch attest spreekt over een trauma naar aanleiding van uw eigen besnijdenis en het risico op besnijdenis van uw dochter en noemt een aantal psychologische moeilijkheden waarmee u te kampen hebt. Het attest kan echter op geen enkele manier bovenstaande problemen betreffende het feit dat u geen zicht geeft op uw reële situatie en profiel verklaren of weerleggen.

De documenten betreffende het stuk land dat u zou zijn geschonken door uw echtgenoot hebben geen directe invloed op de beoordeling van uw asielrelaas en uw nood aan internationale bescherming.

Bij het krantenartikel (dat u in verschillende versies neerlegt) en de begeleidende mail (toegevoegd aan administratief dossier) kunnen wel een aantal kanttekeningen worden geplaatst. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat het hier gaat om een kopie. De bewijswaarde van een kopie is gering omdat het niet toelaat de authenticiteit van het document op adequate wijze aan te tonen. Het artikel is bovendien louter ondertekend met 'de redactie', nergens wordt de naam van de journalist vermeld. De website die vermeld wordt (www.regionalinfoquinee.com) is niet langer actief. Het artikel werd gepubliceerd op 20 augustus 2016. U was op dat moment nog niet vertrokken, gezien uw Schengenvisum pas geldig was vanaf 22 augustus 2016 en u stelt legaal te hebben gereisd. Het is ook opmerkelijk dat uw echtgenoot geciteerd wordt in het artikel, stellende dat hij geen idee heeft waar zijn familie zich bevindt maar dat hij uw moed bewondert, terwijl ook hier weer dient te worden gewezen op het feit dat jullie samen in die periode een visum aan vroegen. Verder valt op dat zowel het artikel als de begeleidende e-mail spreken over een zeer sterke druk vanuit uw familie (Bah) uit uw regio van herkomst (Labé/Fouta Djallon/Moyenne Guinee). Dit is iets wat u zelf niet hebt aangehaald, noch bij de DVZ, noch bij het CGVS. Bij de DVZ bleef u aan de oppervlakte en stelde dat uw familie en de familie van uw man jullie dochter wilden laten besnijden (Vragenlijst CGVS punt 5). Doorheen uw verklaringen bij het CGVS wijst u sterk in de richting van uw schoonfamilie (CGVS p. 9). U vertelt over de stiefmoeder van uw man en diens zussen die veel macht hebben over de familie in Conakry (CGVS p. 9); het feit dat ze zonder uw toestemming gaatjes in de oren van uw dochter schoten (CGVS p. 10); dat u onder druk van uw schoonfamilie een boerka moest dragen (CGVS p. 10; p. 5); etc. Betreffende uw familie vermeldt u enkel dat u er met uw moeder over sprak en dat zij stelde dat het een gewoonte was dat meisjes werden besneden en dat dat dus bij uw dochter ook het geval zou zijn (CGVS p. 10). Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat u bij uw schoonfamilie in Conakry woonde terwijl uw ouders in Labé woonden, op 400km afstand van Conakry. Men kan dus inderdaad verwachten dat de directe dreiging eerder uitgaat van uw schoonfamilie ter plaatse en niet van uw familie in Labé.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 21 februari 2018 aan het niet eens te zijn met de motieven van de bestreden beslissing. Ze voert een schending van de materiele motiveringsplicht aan.

“Verzoekster is het volledig eens met de inleidende opmerking; Zij heeft volledige en correcte informatie gegeven over haar identiteit en haar verleden, maar het punt waarover zij erkent -inderdaad- geen klaarheid te hebben geschonken, betreft de rol van haar man bij het nemen van de beslissing en bij het voorbereiden en organiseren van de reis, alsook de reisweg en de reisdocumenten. Zij betreurt dit ten zeerste en wenst haar oprechte excuses hieromtrent aan te bieden; zij erkent dat zij en haar man aanvankelijk door slechte raadgevers op dit idee gebracht werden en dat zij daarom de Belgische asielinstanties aanvankelijk omtrent een klein, maar niet onbelangrijk onderdeel van het asiolverhaal in het ongewisse liet.

Zij wenst hieromtrent thans des te meer opheldering en transparantie te bieden en vraagt haar een kans te geven om alle informatie te delen met de asielinstanties omtrent de beslissing en de voorbereiding van haar vlucht naar België.

Ja, inderdaad, deze beslissing werd genomen in samenspraak met haar echtgenoot, de Heer T. S. D., dewelke de financiële en administratieve zaken regelde en dewelke verzoekster en de twee kinderen trouwens vergezelde tot in België.

Verzoekster legt thans een copie neer van het paspoort van haarzelf en haar echtgenoot (3 en 4); zij voegt ook een verklaring bij van haar echtgenoot (één handgeschreven versie en één getypte versie), die in détail de motieven van hun gemeenschappelijke beslissing en de voorbereiding en organisatie van de reis uiteenzet. (5 en 6).

In dat kader worden ook de twee aktes neergelegd ivm de cessie van de eigendommen -waarmee de financiering van de reis werd geregeld. (7 en 8)

Tenslotte wordt erop gewezen dat verzoekster en haar echtgenoot inderdaad met een Italiaans visum Europa zijn binnengekomen en aldus onder de toepassing van de Dublin III conventie aldaar asieli dienden aan te vragen; aangezien zij echter naar de best mogelijke opvang- en proceduremogelijkheden zochten, temeer daar verzoeksters echtgenoot gepland had om terug te keren, ging er enige tijd over, alvorens zij België uitkozen en hier terechtkwamen. Verzoekster hoopt dat zij met deze toelichtingen en documenten zeker laat maar hopelijk niet te laat de nodige transparantie heeft kunnen scheppen omtrent haar reisweg, haar documenten en de rol van haar echtgenoot in dit asieldorfier.”

Verzoekster begrijpt dat het commissariaat generaal besluit geen zicht te hebben op haar reële situatie en begrijpt ook dat er in die omstandigheden enkel kan gespeculeerd worden, uiteraard niet in haar voordeel. Ze stelt voorts: *“De bestreden beslissing gaat er bij gebrek aan nadere toelichting omtrent de motieven en de rol van haar echtgenoot vanuit dat er voldoende steun is vanwege haar man om verzet te beiden tegen de praktijk van VGG; er wordt bij gebreke aan elementen niet uitgebreid verder gegaan op die conclusie.*

Niets is echter minder waar en het pleidooi dat verzoeksters echtgenoot houdt in zijn brief spreekt voor zich: ja, inderdaad, hij steunt zijn echtgenote en is zelf een fervent tegenstander van VGV maar dit belet niet dat hij benadrukt volledig machteloos te zijn inzake het beschermen tegen en het verhinderen van VGV met betrekking tot zijn eigen dochter. Niet alleen benadrukt hij de totale machteloosheid om de fysieke mutilatie te verhinderen want niemand leeft in een "box" maar ook de culturele, sociale en religieuze druk die het voor een meisje/vrouw quasi onmogelijk maakt om een waardige positie te verwerven indien zij niet besneden is en het stigma dat de hele familie daarmee aankleeft, eventueel de uitsluiting van de betrokken personen.

Verder wordt ook benadrukt dat de economische crisis ook voor het gezin Bah heeft toegeslagen en dat in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing aangeeft de economische situatie er niet rooskleurig voorstaat; bovendien kan verzoeksters echtgenoot in Guinee niet optornen tegen de sociale, culturele en religieuze normen en zijn pleidooi komt zeker geloofwaardig en ernstig over; ja, terecht stelt de bestreden beslissing dat verzoeksters echtgenoot geschoold is en de nodige intellectuele capaciteiten bezit om zich te verzetten tegen de aloude praktijken en normen, maar dit volstaat niet in concreto om deze met succes het hoofd te bieden; dit wordt als niet realistisch bestempeld en komt zeer aannemelijk voor, rekening houdend met de relatief constant hoge graad van VGV, in een zogezegd evoluerende maatschappij..;

Verzoekster maakt zich uiteraard deze redenering eigen; deze was immers precies de reden voor haar vlucht, in samenspraak met haar echtgenoot.

Zij behoudt zich het recht voor om hierop nog verder terug te komen ter zitting.”

Ten slotte wijst verzoekster op het *nieuw psychologisch verslag dat volledig deze weergave van de feiten, de motieven en de emoties bevestigt (9)*. “Dat verzoekster zelf besneden werd en van nabij getraumatiseerd werd door de schadelijke gevolgen van deze praktijk wordt niet betwist. Verzoekster legt nog een geactualiseerd medisch verslag neer voor haar dochtertje van niet- besnijdenis (10)”.

Met betrekking tot het krantenartikel werpt verzoekster nog op dat dit inderdaad niet doorslaggevend is en dat het mede ingegeven werd om haar echtgenoot een dekmantel te geven zodat er op hem geen verdenking zou rusten. Verzoekster stelt dat de conclusies in de huidige stand van de procedure niet meer volstaan en vraagt derhalve dat de Raad haar alsnog als vluchteling zou erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming te verlenen, dan wel het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek ter zake, rekening houdend met de nieuwe elementen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster naast het afschrift van de bestreden beslissing en het bewijs pro deo, volgende stukken:

- “3. paspoort verzoekster
- 4. paspoort verzoeksters echtgenoot
- 5. handgeschreven verklaring verzoeksters echtgenoot
- 6. getypte verklaring
- 7. cessie akte
- 8. cessie akte
- 9. psychologisch verslag
- 10. medisch attest dochtertje (niet besnijdenis)
- 11. copie enveloppe”.

Bij aanvullende nota legt verzoekster twee medische attesten neer van 19 november 2018 en 14 november 2018. Ter terechtzitting legt verzoekster dezelfde medische attesten neer.

De verwerende partij legt op 19 december 2018 een schriftelijk verslag neer waarbij een update van de “COI Focus Guinee: les mutilations génitales féminines/excision: taux de prévalence” van 18 december 2018 wordt gevoegd.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster steunt haar vraag om internationale bescherming geheel op haar vrees voor de besnijdenis van haar dochter. Ze heeft geen andere asielmotieven.

2.4.2. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de CGVS terecht heeft geoordeeld dat verzoekster geheel onwaarachtige verklaringen aflegde over haar visum en reisweg. Verzoekster kan thans betreuren dat zij aanhoudend loog over deze feiten, doch zij is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die zij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen haar leugenachtige verklaringen niet toedekken. Reeds in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werd verzoekster zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van haar verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. *In casu* is dit bijkomend ernstig nu verzoeksters asielrelaas steunt op de houding van haar echtgenoot en diens familie en hun verblijfplaats. Verzoekster is aldus zelf verantwoordelijk voor de negatieve impact hiervan op haar vraag om internationale bescherming.

2.4.3. Bovendien biedt verzoekster nog steeds geen duidelijkheid op hun verblijfplaats. Indien niet wordt betwist dat verzoekster gehuwd is met de heer T. S. D., dan blijkt dat de domicilie op de neergelegde fotokopie van de huwelijksakte manifest werd gewijzigd. Voorts kan blijken dat de "*copie integrale*" "*Extrait certifié conforme*" van 5 september 2016 inhoudelijk strijdt met huwelijksakte zelf. Immers op deze gecertificeerde conforme huwelijksakte blijkt verzoeksters echtgenoot in Labé, Guinee geboren en gehuwd te zijn terwijl hij, ook volgens zijn authentiek paspoort, geboren is te Dakar, Senegal. Verzoeksters echtgenoot is volgens de huwelijksakte administrateur en volgens de "*Extrait certifié conforme*" is hij econoom. Verzoeksters beroep is evenmin een correcte vertaling. Verzoekster legt aldus gemanipuleerde documenten neer. Dit ondermijnt haar geloofwaardigheid. Verzoeksters echtgenoot groeide op in Ziguinchor (Senegal) als zoon van een Guineese handelaar. Zijn moeder was reeds geboren te Ziguinchor, Senegal uit Guineese ouders. Verzoeksters echtgenoot voltooide zijn universitaire studies aan de 'Université Cheikh Anta Diop' in Dakar (Senegal). Indien hij, na een heel leven in Senegal te hebben gewoond, waar hij ook gestudeerd en gewerkt heeft en zijn moeders familie woont, naar Conakry (Guinee) verhuisde, dan kan verwacht worden dat verzoekster dit voldoende kan toelichten. Ter terechtzitting verklaart verzoekster weliswaar in Conakry, Guinee te wonen maar kon ze bij benadering niet toelichten waar haar echtgenoot dan wel werkte terwijl ze tijdens haar CGVS-verhoor wel aangaf dat hij voor een bedrijf werkte dat internet- en telefoonkabels legt. Ook verklaarde verzoekster dat haar echtgenoot in Senegal een identiteitskaart had en hij er kon stemmen, waaruit kan blijken dat hij (ook) de Senegalese nationaliteit zou hebben (zie notities persoonlijk onderhoud van 3 juli 2018, ofwel gehoorverslag (hierna: notities), p. 6 en 11), wat verzoekster ook stelt. Voorts blijkt uit "*Woman Do*" (stuk 9 bij het verzoekschrift) dat verzoeksters echtgenoot nog in Parijs heeft gestudeerd waardoor kan aangenomen worden dat hij bekend is met de verblijfssituatie voor derdelanders in de Europese Unie.

Ook uit verzoeksters verklaringen blijkt dat ze haar eigen profiel minimaliseert. Aldus verklaart verzoekster dat ze "*Een beetje. Tot het zevende jaar*" gestudeerd heeft, tot ze "*13 jaar*" was. Daarna heeft ze gewerkt "*in de winkel van mijn vader. Hij reisde vaak, en dan moest ik op de winkel passen*" en voorts heeft ze nooit gewerkt (zie notities p. 6 en 8). Echter uit de huwelijksakte blijkt dat verzoekster toen studente was. Uit de geboorteaktes van de kinderen blijkt dan weer dat verzoekster bij de geboorte van haar zoon in 2013, "*informaticienne*" was en bij de geboorte van haar dochter in 2016 "*gestionnaire*". Dat verzoekster niet gestudeerd heeft, kan dan ook niet overtuigen.

In tegenstelling tot wat het verzoekschrift stelt, brengt verzoekster geen opheldering en transparantie. Immers indien verzoekster en het hele gezin visa verkregen voor Italië dan hebben ze hiervoor officiële documenten, verzekeringen, bankuittreksels moeten neerleggen die klaarheid kunnen scheppen over verzoeksters echtgenoot zijn werkzaamheden en inkomen en de verblijfplaats van het gezin. Bovendien daar waar verzoeksters echtgenoot ook de Senegalese nationaliteit heeft, wordt niet aangetoond dat zijn kinderen deze nationaliteit niet zouden bezitten/kunnen ververwerven. Verzoekster legt geen dergelijke stukken neer en faalt in haar medewerkingsplicht. Verzoekster houdt nog steeds bewust informatie achter over haar familie en die van haar echtgenoot en over de eventuele dubbele nationaliteit van haar kinderen.

2.4.4. De Raad stelt vast dat verzoekster ook inzake de neergelegde fotokopie van het krantenartikel geen elementen aanbrengt die de motieven van de bestreden beslissing op dit punt kunnen weerleggen. Immers het artikel met de namen van verzoekster en haar echtgenoot is geheel gefabriceerd voor onderhavige procedure. In tegenstelling tot wat verzoekster meent, kan verzoekster niet stellen dat het krantenartikel niet doorslaggevend is.

Immers het gewicht dat gegeven wordt aan elk van de voorliggende elementen komt de Raad toe en verzoekster kan niet gevolgd worden dat dit artikel vooral is ingegeven om haar echtgenoot een dekmantel te geven zodat er op hem geen verdenking zou rusten. Het artikel werd immers gepubliceerd op 20 augustus 2016 toen verzoekster nog steeds in Guinee (of Senegal) was. Verzoeksters Schengenvizum was pas geldig was vanaf 22 augustus 2016 en verzoekster heeft legaal gereisd. Verzoekster geeft thans in het verzoekschrift toe dat haar echtgenoot wel degelijk wist waar ze was, doch dit belet niet dat hieruit kan afgeleid worden dat de inhoud van het artikel op afspraak werd geschreven en de inhoud door verzoekster en haar echtgenoot werd bepaald. Bijkomend kan er nog op gewezen worden dat niet is aangetoond dat dit artikel ooit werd gepubliceerd. Zoals de bestreden beslissing terecht stelt en door verzoekster niet wordt weerlegd is het artikel slechts een fotokopie waarvan de bewijswaarde gering is *“omdat het niet toelaat de authenticiteit van het document op adequate wijze aan te tonen. Het artikel is bovendien louter ondertekend met ‘de redactie’, nergens wordt de naam van de journalist vermeld. De website die vermeld wordt (www.regionalinfoguinee.com) is niet langer actief.”*

2.4.5. Aldus waar het persartikel als de begeleidende e-mail een zeer sterke druk vanuit de familie (Bah) van de regio van herkomst van verzoekster (Labé/Fouta Djallon/Moyenne Guinee) vermeldt, dan kan hieraan geen objectieve bewijswaarde worden toegekend. Dit klemt te meer nu verzoekster dit niet zelf heeft aangehaald, noch bij de DVZ, noch bij het CGVS. Waar verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaag bleef en stelde dat haar familie en de familie van haar man hun dochter wilden laten besnijden (Vragenlijst CGVS, punt 3.5), wijzigde ze deze verklaringen bij het CGVS en heeft het in hoofdzaak over de schoonfamilie (notities, p. 9), over de stiefmoeder van verzoeksters echtgenoot en diens zussen die veel macht hebben over de familie in Conakry (notities, p. 9). Verzoekster blijft in gebreke dit enigszins aannemelijk te maken. Immers dat deze familie zonder verzoeksters toestemming gaatjes in de oren van haar dochter aanbracht (notities p. 10) is bezwaarlijk een teken van radicalisme. Verzoekster stelt dat ze onder druk van haar schoonfamilie een boerka moest dragen (notities, p. 10, p. 5) maar brengt ook hierover geen nadere elementen aan, zodat verzoekster blijft bij een bewering waaraan geen geloof kan worden gehecht. Immers uit de geboorteaktes blijkt dat zij wel de vrijheid had te werken en een behoorlijke baan had.

2.4.6. Over haar eigen familie blijft verzoekster vaag. Zoals hoger gesteld wisselt verzoekster haar verklaringen en benadrukt vooral de druk van de schoonfamilie, die zoals hoger gesteld niet kan overtuigen. Ze verklaarde enkel dat haar moeder stelde dat het een gewoonte was dat meisjes werden besneden, waarmee niets gezegd is over haar dochter (notities, p. 9). Immers hieruit kan niet afgeleid worden dat verzoekster geen mogelijkheden had over de eigenlijke besnijdenis van haar dochter te beslissen. Bovendien woonde verzoekster niet bij haar ouders in Labé maar op 400 km ervan in Conakry bij haar schoonfamilie (notities, p. 3).

2.4.7. Verzoekster blijft bij de bewering dat de familie van haar echtgenoot traditioneel is en voor besnijdenis is en dat haar echtgenoot hierin geen weerwerk kan bieden omdat vrouwelijke genitale verminking (VGV) een vrouwenzaak is. De Raad kan verzoekster volgen waar ze bevestigt dat VGV een vrouwenzaak is. De bestreden beslissing wijst er voorts terecht op dat uit de *“COI Focus Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines”* van 6 mei 2014 (p. 15-20) blijkt *“dat in eerste plaats de ouders diegenen zijn die beslissen of een minderjarig meisje al dan niet wordt blootgesteld aan VGV”* (zie administratief dossier). Verzoekster en haar echtgenoot zijn hoger geschoolde mensen met een zelfstandig inkomen die wonen in de hoofdstad Conakry. Verzoeksters echtgenoot is, zoals hij ook bevestigt in een bijkomend schrijven, uitgesproken tegen de besnijdenis van zijn dochter.

2.4.8. Tevens dient erop gewezen te worden dat verzoeksters echtgenoot zowel over de Guineese als de Senegalese nationaliteit beschikt. Nog daargelaten dat niet kan worden ingezien dat zijn kinderen de Senegalese nationaliteit niet zouden bezitten, licht verzoekster niet toe waarom het gezin zich dan niet vrij in elk van deze landen kan vestigen indien de druk van de schoonfamilie te groot of te nefast is. Verzoeksters komst naar België lijkt dan ook meer ingegeven door andere persoonlijke redenen.

2.4.9. De Raad benadrukt dat verzoekster de gevolgen van het (niet) besnijden van haar dochter niet zal dragen. De Raad kan dan ook niet inzien waarom in hoofde van verzoekster op basis van deze motieven internationale bescherming zou moeten worden toegekend. Waar verzoekster aangeeft dat ze psychologisch getraumatiseerd is kan niet worden aangenomen dat hieruit een nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid.

2.4.10. Verzoekster legt meerdere medische attesten neer die onder meer aangeven dat zij een VGV type 2 onderging en dat haar dochter heden niet besneden is (zie administratief dossier). Deze feiten worden niet betwist alsook niet dat verzoekster tegen VGV is (zie document GAMS). Het psychologisch attest spreekt over een trauma, depressie en PTSS (zie medisch attesten overgemaakt aan de Raad op 26 november 2018 en waarvan een kopie wordt neergelegd ter terechtzitting) naar aanleiding van verzoeksters eigen besnijdenis, de verklaring dat verzoeksters zus is overleden naar aanleiding van een besnijdenis en het risico op besnijdenis van verzoeksters dochter. Tevens worden een aantal psychologische moeilijkheden vermeld waarmee verzoekster verklaart te kampen te hebben. Uit het feit dat verzoekster een besnijdenis type 2 heeft ondergaan in het verleden en ten gevolge daarvan fysieke en psychische klachten zou hebben, kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid. Verzoekster haalde evenmin elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. Waar verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud vermeldde dat zij besneden is, verbond zij haar besnijdenis niet aan een vrees voor vervolging.

2.4.11. De Raad ziet dan ook niet in dat verzoekster, in hoofde van haar vrees voor de besnijdenis van haar dochter, dat overigens reeds ongeloofwaardig werd bevonden, internationale bescherming zou moeten worden toegekend. Immers verzoekster vreest zelf geen vervolging, noch reëel risico op ernstige schade in haar land.

2.4.12. In deze benadrukt de Raad nog dat het niet is omdat een medisch attest verwijst naar verzoeksters verklaringen inzake haar vrees voor de besnijdenis van haar dochter, dat dit de waarachtigheid van de vervolging zou kunnen aantonen gezien ook de arts enkel de verklaringen citeert zoals deze werden medegedeeld door verzoekster. Verzoekster bracht geen elementen aan die het overlijden van haar zus aantonen, noch dat dit zou gebeurd zijn naar aanleiding van haar besnijdenis. Psychologische attesten zijn daarbij geen bewijs van de oorzaak van de psychische problemen, noch een bewijs van verzoeksters voorgehouden problemen in Guinee. Het psychologisch attest van 19 november 2018 stelt dat verzoekster verloren is zonder haar echtgenoot en spijt heeft van haar initiële leugenachtige verklaringen, wat uiteraard aangenomen kan worden, doch de Raad wijst naar wat hierover hoger werd gemeld en verzoeksters weigering alsnog alle elementen voor te leggen die binnen haar bereik zijn. Voorts verwijst dit attest nog naar het bijkomend psychiatrisch attest van 14 november 2018. Daaruit blijkt dat verzoekster ook haar nichtje, het dochtertje van haar broer waarvan de moeder bij de geboorte overleed, mee opvoedt. Verzoekster verklaart bij de psychiater te vrezen voor de besnijdenis van dit nichtje. Echter verzoekster heeft dit geheel niet gemeld aan de asielinstanties, noch heeft ze enige indicatie gegeven dat dit meisje in gevaar zou zijn. Integendeel aangezien verzoekster intussen meer dan 2 jaar in België is, kan slechts vastgesteld worden er geen reden is om aan te nemen dat verzoekster dient te vrezen voor haar besnijdenis. Immers dit meisje verblijft bij haar moeder en niet bij haar echtgenoot die, zoals uit zijn schriftelijke toevoeging blijkt, tegen VGV is. Nu verzoekster blijft herhalen tegen VGV te zijn, kan slechts worden aangenomen dat ze het meisje niet in gevaar zou brengen door haar onbeschermd achter te laten.

2.4.13. Uit de voorgelegde attesten blijkt verder niet dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden bij het CGVS. De door verzoekster neergelegde attesten kunnen de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherenties en ongeloofwaardigheden in verzoeksters relaas dan ook geenszins verschonen. Evenmin kunnen deze attesten verzoeksters gebrek aan medewerking uitleggen, laat staan het bewust achterhouden van informatie en het verklaren van onwaarachtigheden. De medische attesten kunnen het bovenvermelde niet in andere zin belichten.

2.4.14. Verzoekende partij stelde ter terechtzitting van 27 november 2018 terecht dat de informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet actueel is. Bij schriftelijk verslag van 19 december 2018 werd een update gevoegd van de *“COI Focus Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines”* van 18 december 2018. Verzoekende partij stelt ter terechtzitting van 8 januari 2019 dat deze update nog steeds steunt op gegevens van voor 2018. De verzoekende partij erkent wel dat redelijk is aan te nemen dat de evolutie van de maatschappij ten opzichte van VGV thans niet slechter is dan voor 2018. Ze heeft geen andere opmerkingen over deze update.

2.4.15. De *“COI Focus Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines”* van 18 december 2018 vangt aan met een historische achtergrond steunend op een studie uitgevoerd door het *“Institut national de la statistique (INS) en Guinée”*, in samenwerking met onder meer de United Nations Children's Fund, (UNICEF). Deze studie gaat door als de *« Enquête démographique et de santé et à indicateurs multiples (EDS-MICS 2012) »* (EDS-MICS van 2012).

Daarbij werd reeds bevonden dat de besnijdenis van vrouwen toeneemt naarmate de leeftijd en ook verbonden is aan de godsdienst “*La proportion de femmes excisées baisse légèrement des générations les plus anciennes aux plus récentes, variant de 100 % à 45-49 ans à 94 % à 15-19 ans. Les résultats selon la religion montrent que la quasi-totalité des musulmanes sont excisées contre 78 % des chrétiennes. Selon l'appartenance ethnique, on ne note aucune variation à l'exception des Guèrzes chez qui la pratique de l'excision est moins répandue puisque 66 % des femmes ont été excisées contre la quasi-totalité dans les autres ethnies*”. Een dergelijke hoge prevalentiegraad leidt uiteraard tot grote voorzichtigheid. Tezelfdertijd werd in deze studie reeds een belangrijke trendbreuk vastgesteld voor meisjes onder de 15 jaar.

Zo stelt de EDS-MICS van 2012 inzake meisjes van 0-tot 14 jaar vast dat 46% van de meisjes onder de 15 jaar besneden zijn. Van deze 46% zijn 80% van de meisjes in de leeftijdscategorie van 10-14 jaar, 51% van de meisjes in de leeftijd van 5-9 jaar, en 14% van 0-4 jaar. Hierbij dient nog aan toegevoegd te worden dat bij de jongste meisjes het risico op VGV nog steeds geldt. Anderzijds blijkt uit de enquête van 2012 dat 97 % van de vrouwen besneden worden voor de leeftijd van 15 jaar, 41% tussen 5 en 9 jaar en 25 % voor de leeftijd van 5 jaar. Slechts 2 % van de vrouwen worden laat, dit is na de leeftijd van 15 jaar, nog besneden.

2.4.16. De update “*COI Focus Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines*” van 18 december 2018 steunt zich ook nog op een studie gepubliceerd in het gezaghebbend tijdschrift de “*British Medical Journal Global Health (Kandala N.-B., et al.), Secular trends in the prevalence of female genital mutilation/cutting among girls: a systematic analysis*”, van 6 november 2018.

Daarnaast nam CEDOCA rechtstreeks contact met het Belgisch comité van UNICEF, dat op zijn beurt contact nam met hun kantoor in Guinee (zie “*COI Focus Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines*” van 18 december 2018, p. 5). Voorts vermeldt deze COI volgende bronnen: « *Too Many, Guinea: The law and the FGM, 09/2018, [https://www.28toomanv.org/static/media/uDloads/Law%20Reports/quinea law report v l september 2018](https://www.28toomanv.org/static/media/uDloads/Law%20Reports/quinea%20law%20report%20v%201%20september%202018.pdf)'*; Haut-Commissariat des droits de l'homme des Nations unies, *Rapport sur les droits humains et la pratique des mutilations génitales féminines/excision en Guinée, 04/2016, <https://www.ohchr.org/Documents/Countries/GN/ReDortGenitalMutilationGuineaFR.pdf>*; Institut national de la statistique (INS), ministère du Plan, *Enquête démographique et de santé et à indicateurs multiples (EDS-MICS 2012), 11/2013, <http://www.measuredhs.com/pubs/pdf/FR280/FR280.pdf>*; Institut national de la statistique (INS), ministère du Plan et de la Coopération internationale, *Enquête par grappes à indicateurs multiples 2016. Rapport final. Suivi de la situation des enfants et des femmes, 07/2017, <http://www.stat-guinee.org/index.php/publications-ins/rapports-d-enautes/categorv/86-nauetesdemographiaues-et-de-sante-et-enautes-mics?download=157:rapport-final-de-l-enaute-par-arappes-aindicateurs-multiples-mics-2016>*; Le Courrier de Conakry (Traoré N.), *MGF : Le taux de prévalence baisse de 97 % à 91 % selon la ministre de l'action sociale, 07/02/2018, <http://lecourrierdeconakry.com:80/mqf-le-taux-de-prevalence-baisse-de-97-a-91-selon-la-ministre-de-l-action-sociale>*; Ministère de l'Action sociale, de la Promotion féminine et de l'Enfance, *Enquête nationale sur les violences basées sur le genre en Guinée. Rapport final, 03/2017, <https://www.docdroid.net/JFeXfill/rapport-enquete-nationalevbq-2016.pdf#page=2>*; United Nations Children's Fund (UNICEF), *Female genital mutilation, 02/2018, <https://data.unicef.org/topic/childprotection/female-genital-mutilation>*; United Nations Children's Fund (UNICEF), *Percentage of girls who have undergone FGM, 10/2018, [https://data.unicef.org/wp-content/uploads/2017/II/FGMC-Dauaher-Drevalence-database Oct-2018.xlsx](https://data.unicef.org/wp-content/uploads/2017/II/FGMC-Dauaher-Drevalence-database%20Oct-2018.xlsx)*; United Nations Children's Fund (UNICEF), *Percentage of girls and women aged 15-49 years who have undergone FGM, 10/2018, [https://data.unicef.org/wp-content/uploads/2017/II/FGMC-Women-prevalence-database Oct-2018.xlsx](https://data.unicef.org/wp-content/uploads/2017/II/FGMC-Women-prevalence-database%20Oct-2018.xlsx) ».*

2.4.17. Een nieuwe enquête “*Multiple Indicator Cluster Surveys, MICS*” wordt ondernomen in 2016 in samenwerking met het “*Institut national de la statistique*” (INS) van Guinee en UNICEF. De publicatie gebeurt in juli 2017. Opnieuw blijkt dat 96,8 % van de vrouwen, vooral op het platteland (97,5 %) een vorm van VGV ondergingen. De VGV bij meisjes van 0 tot 14 jaar blijkt anderzijds significant gedaald tot 45,3 %. Wel blijkt de kans op VGV groter bij dochters van ongeletterde vrouwen (49,1 %) dan bij meisjes van moeders die lager onderwijs genoten (36,2 %) of secundair onderwijs (27 %). Bij arme gezinnen is de VGV groter (49,9 %) alsook bij moeders die zelf besneden zijn 45,9 % tegenover deze geen VGV ondergingen (11,7 %).

2.4.18. Een voorlopig rapport van maart 2017 publiceert een nationale enquête inzake gendergeweld in Guinee van 2016 van vrouwen boven de 15 jaar door het “*ministère de l'Action sociale, de la Promotion féminine et de l'Enfance*”.

Deze enquête was vooral gericht op vrouwen en mannen tussen de 15 en 64 jaar, voornamelijk van het platteland (61,5 %) en waarvan 49,4 % geen onderwijs hebben genoten. Daarbij werd opnieuw een zeer hoge prevalentiegraad van 91,8 % vastgesteld in deze groep (vanaf 15 jaar), wat de voorgaande enquêtes bevestigt. De resultaten liggen aldus in dezelfde lijn, weliswaar met lagere prevalentiecijfers die te danken zijn aan de 'multisectoriële' inspanningen. Het rapport van april 2016 over de VGV praktijk in Guinee door het UNHRC alsook het rapport "*Guinea: The law and FGM publié en septembre 2018*" steunt op de 'EDS-MICS' cijfers van 2012 (zie 3.1.8.).

2.4.19. De systematische analyse van de resultaten van een bijkomende nieuwe enquête (aanvang in 2016) waarvan sprake in de voorgemelde "*British Medical Journal Global Health (Kandala N.-B., et al.), Secular trends in the prevalence of female genital mutilation/cutting among girls: a systematic analysis*" van 6 november 2018, is gericht op de bevolkingsgroep van 0 tot 14 jaar en bevestigt de significante daling van de prevalentiegraad in 29 Afrikaanse landen. Ze wijt dit succes aan het nationaal en internationaal beleid en hun investering en interventies in de afgelopen dertig jaar op vlak van VGV alsook om het wettelijke verbod op VGV in de meeste van de betrokken landen. De studie vermeldt risicofactoren zoals armoede, het gebrek aan onderwijs, gendergelijkheid, tradities en de perceptie van VGV op de huwelijksmarkt. Voor Guinee, werd de prevalentiegraad berekend op basis van vier enquêtes uitgevoerd tussen 1999 en 2016. Het gemiddelde percentage voor Guinee voor meisjes van 0-14 jaar, is 50,35%. CEDOCA heeft deze cijfers voorgelegd aan UNICEF die meent dat wat de cijfers van de enquêtes betreft uitgevoerd in 1999 en 2000, de meisjes ondertussen 17 jaar zijn en aldus definitieve cijfers betreffen. De enquêtes van 2012 en 2016 geven mogelijk geen definitieve cijfers. Voorts meent UNICEF dat de daling tussen 2012 en 2016 slechts 0,2 % bedraagt, dit wordt door UNICEF wel niet toegelicht aan de hand van concrete cijfers. Hoe dan ook de onderzoekers van het rapport van 6 november 2018 gepubliceerd in de "*British Medical Journal Global Health (Kandala N.-B., et al.), Secular trends in the prevalence of female genital mutilation/cutting among girls: a systematic analysis*" stelt dat de enquêtes zijn gebeurd op basis van "*data from the Demographic Health Survey (DHS) as developed by ICF International and the Multiple Indicator Cluster Survey (MICS) directed by Unicef*". Er kan er dan ook van uitgegaan worden dat UNICEF volhardt in zijn eigen cijfers.

2.4.20. Uit deze nieuwe landeninformatie die door verwerende partij ter terechtzitting niet wordt betwist, tenzij dat er geen cijfers van 2018 werden toegevoegd, kan slechts een zeer uitgesproken dalende trend blijken van VGV in Guinee. Zoals hoger gesteld zijn verzoekster en haar echtgenoot moderne geschoolde jonge ouders die tegen de besnijdenis van hun dochter zijn. Ze wonen en werken in de hoofdstad van Guinee en haar echtgenoot heeft bovendien ook in Parijs gestudeerd. Voorts kan niet aangenomen worden dat verzoeksters schoonfamilie zich aan hen opdringt, noch kan uit verzoeksters verklaringen blijken dat haar familie die op grote afstand woont, daadwerkelijk ingrijpt in hun leven. Verzoekster en haar echtgenoot (in de neergelegde schriftelijke nota), vermelden de tradities, doch er kan uit de onderzoeken in Guinee slechts blijken dat deze tradities sterk terugvallen op het punt van VGV. Voorts kan niet blijken dat verzoekster, indien nodig, zich niet zou kunnen beroepen op nationale bescherming, minstens, dit wordt niet aangetoond.

2.4.21. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Met het CGVS kan aldus besloten worden dat "*[R]rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigen*".

2.5.2. Verzoekster voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK